Lliures i Combatives

Feminisme revolucionari i anticapitalista

"Ningú al món, ningú a la història ha aconseguit mai la seva llibertat apel·lant al sentit moral dels seus opressors"

Assata Shakur
Revolucionària i militant del Partit Pantera Negra

Rosa Luxemburg

La flama de LA REVOLUCIÓ

Rosa Luxemburg va brillar amb llum pròpia en el firmament del marxisme i va destacar com una de les pioneres del feminisme socialista i anticapitalista. Revolucionària intransigent, es va enfrontar a la direcció del Partit Socialdemòcrata Alemany pel seu servilisme cap a la burgesia, i va denunciar públicament la guerra imperialista aixecant la bandera de l'internacionalisme. Rosa va ser una incansable oradora i la seva producció política va abastar tots els camps: articles periodístics de conjuntura, fullets de propaganda, materials teòrics sobre la qüestió nacional, l'economia política o contra el reformisme.

Rosa Luxemburg sempre va insistir en la necessitat de lligar la lluita per l'emancipació de la dona treballadora a l'enderrocament del capitalisme. Com a militant va haver d'enfrontar-se al masclisme vuitcentista dels seus camarades de partit, fent de la seva vida un constant testimoni de valentia personal i una batalla incansable contra qualsevol tipus d'opressió. Rosa Luxemburg juntament amb Karl Liebknecht van ser els protagonistes més destacats de la revolució alemanya de 1918. Fundadors del Partit Comunista, la seva lleialtat als obrers i al jovent els hi va costar la vida: tots dos van ser assassinats, el 15 de gener de 1919, per un grup de militars d'extrema dreta, seguint les ordres del Ministre d'Interior socialdemòcrata.

Rosa Luxemburg, la flama de la revolució, és un nou llibre de la col·lecció "Feminisme anticapitalista i revolucionari". Editat conjuntament per Lliures i Combatives i la Fundació Friedrich Engels, i escrit per Juan Ignacio Ramos, aborda les idees i la trajectòria d'aquesta gran revolucionària.

"Qui és feminista i no és d'esquerres, no té estratègia. Qui és d'esquerres i no és feminista, no té profunditat".

Rosa Luxemburg

UNEIX-TE A NOSALTRES!

Sabem que l'única manera d'acabar amb la nostra opressió és amb l'organització col·lectiva i la mobilització als carrers. Per això us convidem a organitzar-vos amb nosaltres a Lliures i Combatives, per a construir un feminisme anticapitalista i revolucionari, i unir les forces de totes les que patim l'opressió i la violència del sistema en una mateixa lluita per transformar la societat.

Consulta les nostres properes accions a

www.libresycombativas.net

La seva moral i la nostra

El sistema respon a la lluita feminista de masses

Bárbara Areal
Lliures i Combatives/
Esquerra Revolucionària

Els poderosos i les poderoses del món no ignoren que la rebel·lió que milions de dones estem protagonitzant des d'Argentina fins a EUA, des de Polònia fins a Egipte, constitueix un esdeveniment d'abast històric. Ells i elles -que formen part d'una mateixa plutocràcia internacional- són molt conscients que aquest gran desafiament, que aquest 8 de març es concretarà en una vaga feminista sense precedents, s'ha convertit en un dels escenaris fonamentals de la lluita de classes. I, per tal de desvirtuar el moviment de la dona treballadora pel seu alliberament –llimant seu contingut revolucionari per assimilar-lo–, els centres de propaganda del poder han posat la seva maquinària a ple rendiment.

Víctimes convertides en botxins

Un dels atacs més menyspreables ha estat llançat per Catherine Millet en el seu ja famós manifest contra el moviment MeToo, i que va ser signat per un centenar de dones franceses. L'argumentació de Millet és que el moviment de les dones nord-americanes amenaça de ressuscitar un nou "puritanisme" i deslligar una "caça de bruixes" contra els homes.

Catherine Millet, com els seus col·legues de manifest, ha donat sobrades mostres d'un cruel menyspreu per les víctimes de violència masclista: "Lamento molt no haver estat violada, perquè així podria donar fe que una violació també se supera ...", va dir no fa molt a una entrevista. En una altra posterior va tornar a deixar clar que de moral podrida en va sobrada: "Fa poc vaig llegir una entrevista a una advocada que havia estat violada de jove i que desaconsellava als seus clientes denunciar i anar a judici, perquè això només et fa presonera del sofriment. Excepte en casos on hi hagi conseqüències físiques greus, jo crec que la ment aconsegueix vèncer el cos ... " (*El País*, 13/01/18).

L'empatia mai ha estat una virtut de la burgesia. "L'ésser social determina la consciència", afirmava Marx, i aquest grup d'escriptores, actrius, filòsofes, periodistes i crítiques d'art, que gaudeixen d'una vida exquisida plena de diners, luxe, roba exclusiva, cases boniques i reconeixement social, ens proporciona un exemple incomparable.

Gènere i classe

Les seves condicions materials no tenen res en comú amb les que suporten la immensa majoria de les dones oprimides, discriminades i abusades a la llar, a la fàbrica o a l'atur. Són dones d'èxit gràcies al capitalisme, i es comprometen en la seva defensa encara que això signifiqui reivindicar el masclisme de forma crua. Tan és així, que una altra signant del manifest, Brigitte Lahaie, afirma "que es pot tenir un orgasme durant una violació".

No són opinions individuals. És la ideologia i són els valors de la dona burgesa i de les seves portaveus públiques. A França, als EUA, a l'Estat espanyol, els exemples sobren. Mónica Oriol, presidenta del Cercle d'Empresaris, prefereix "una dona de més de 45 o de menys de 25 perquè, com es quedi embarassada, ens trobem amb el problema."

Llibertat? Igualtat?

No, les dones no som iguals perquè tinguem el mateix gènere. No t'expresses amb la mateixa llibertat en el teu despatx parisenc des del qual dirigeixes la revista Art Press, que quan estàs en el teu lloc de treball a El Corte Inglés i el teu cap et diu "chochito" (*El País*, 6/12/17). La nostra llibertat sempre està condicionada per la classe social a la qual pertanyem, per les possibilitats que tenim d'emancipar-nos de l'esclavitud domèstica, per la independència econòmica i la instrucció cultural de la qual puguem gaudir.

Per a milions de dones aquesta llibertat és tan limitada, que no poden escapar de qui les humilia, les colpeja i les assassina. L'ONU explica que les dones i nenes pobres que "pateixen violència domèstica o per part d'un company sentimental tenen menys opcions d'escapar de relacions violentes, a causa de la seva falta d'ingressos i recursos" (ONU Mujeres, bit.ly/2EFRJv0).

La nostra llibertat no és tal, perquè a més de dones som treballadores i les nostres cadenes existeixen. Som les esclaves d'un esclau, i tots, homes i dones de la classe obrera, som propietat de la burgesia.

Justícia?

Segons Millet "la justícia té defectes i és innegable que se li escapen coses, però vivim en una societat que accepta que és ella l'encarregada de jutjar i no un tribunal popular." Aquestes idees no són en absolut innocents: defensen que el mateix Estat capitalista, que empara i socialitza la violència contra les dones, "vetlli" a més per la nostra seguretat. Per això Millet, és també conseqüent en advocar per una justícia que, quotidianament, demostra el seu ferotge caràcter de classe, masclista i patriarcal.

Com explica Tarana Burke, activista del barri novaiorquès de Harlem: "MeToo és l'espurna que va iniciar la conversa entre supervivents: que sàpigues que no estàs sola, a mi també m'ha passat" (*eldiario.es*, 11/12/17) Les dones agredides se senten abandonades per la justícia de Millet. Les Juanas Rivas del món sencer, convertides en delinqüents per defensar els seus fills enfront dels seus pares maltractadors; les milions de dones assassinades, martiritzades i violades, com la jove víctima de la Manada a Pamplona... elles mai trobaran consol ni justícia en la societat "lliure" de Millet.

Sexualitat

Millet, que té la bondat d'ensenyar educació sexual als que no tenim el seu refinament intel·lectual, també afirma que "tenir relacions sexuals i experimentar desig eren gairebé dues activitats separades. (...) No exagero si dic que fins al voltant dels 35 anys no vaig considerar que el meu propi plaer pogués ser la finalitat d'una relació sexual." (Letras Libres, bit.ly/2nNb1a2). ¿Aquest és 'el seu' alliberament sexual? Ja que som el poble, li contestarem amb una dita popular: "Digue'm de què presumeixes i et diré què et falta". Masclisme en estat pur.

Aquestes confessions, realitzades al voltant del seu llibre La vida sexual de Catherine M., també inclou la informació que l'"han posseït fins a trenta homes en una hora". No serem gendarmes de la seva sexualitat, perquè la seva moral no és la nostra. No la qualificarem de promíscua, ja que el puritanisme ens repel·leix, igual que ens repugna el masclisme, l'homofòbia i la transfòbia. Estem en contra d'envair la intimitat de les persones, simplement exigim genuïna llibertat perquè cada individu decideixi què vol, i què no, en les seves relacions sexuals -la qual cosa, per cert, converteix la prostitució en una xacra criminal-. I per aquestes raons seguirem lluitant per impedir que qualsevol empresari, cap, parella, familiar, veí o company de treball, violenti a una dona.

La lluita ens fa lliures

L'opressió de les dones treballadores no és una creença que individualment poguem processar o no, és una realitat perfectament documentada que provoca un terrible patiment a la meitat de la humanitat.

És precisament el concepte burgès d''igualtat, llibertat i justícia' que sostenen Millet, Angela Merkel, Esperanza Aguirre, Christine Lagarde, Inés Arrimadas i els seus companys de classe, el que ens converteix en víctimes de la seva opressió moral, ideològica i econòmica. El capitalisme va ser, és i serà masclista. No obstant això, a aquest respecte, Millet pot quedar tranquil·la. No estem disposades a ser víctimes indefenses. Som espartanes i Kellys, ens volem vives, lliures i combatives. Sabem que ningú ens regalarà res, però estem en marxa i no desistirem en el nostre afany.

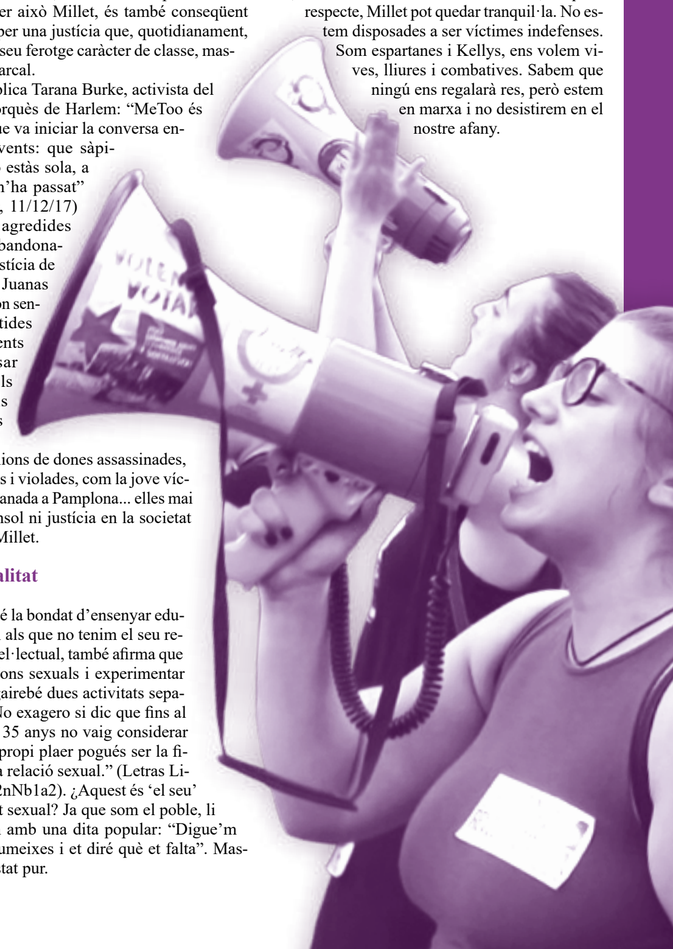

Parlem amb les Towanda Rebels sobre "Hola putero"

La prostitució no és cap "indústria", és esclavisme pur i dur

Fa uns dies vam quedar amb Zua Méndez i Teresa Lozano, integrants de Towanda Rebels, nom sota el qual s'han popularitzat els vídeos d'aquestes dues feministes en els quals denuncien el masclisme en totes les seves formes. Aquí teniu un petit extracte de l'entrevista que els hi vam fer (pots llegir-la íntegra a la nostra web www.libresycombativas.net).

Lliures i Combatives.- Quins motius us van portar a gravar "Hola putero"?

Towanda Rebels.- Dins de tots els temes relacionats amb el feminisme, el de la mercantilització del cos de la dona i que les dones estiguem "en venda" ens tocava molt. Vam internar acostar-nos més al tema escoltant les veus de dones que havien viscut la prostitució i van ser elles les que ens van donar la clau. Ens van dir que estaven fartes que es posés l'atenció sobre les dones, qüestionant sempre si podien o havien de prostituir-se, quan el que creien era que on tothom hauria d'estar-hi d'acord és en qüestionar que els homes no poden comprar dones. Per això vam decidir parlar d'ells, dels "puteros" i, des de les entranyes, després de molt escoltar i molt llegir sobre això, vam escriure "Hola putero".

LiC.- Quins han estat els arguments des dels quals us han atacat i quins interessos penseu que estan darrere d'aquests atacs?

Towanda.- Si us fixeu és molt difícil escoltar la veu del lobby proxeneta, o de "la indústria", com prefereixen que els anomenin. On és aquesta indústria? Qui són? Per què no parlen? Doncs perquè queda molt millor i molt més "feminista" posar a suposades prostitutes "contentes de ser-ho" perquè parlin per ells, i també a tots aquests homes "aliats" que surten al seu socors alertant contra nosaltres, dient-nos "puritanes" i acusant-nos d'anar contra la llibertat sexual de les dones. Ho sentim però no, la llibertat sexual i l'alliberament de les dones no consisteix en que se'ns pugui comprar, i la prostitució no és cap "indústria", és esclavisme pur i dur.

Els interessos econòmics i de tot tipus creats al voltant de l'explotació sexual de les dones estan darrera d'aquesta horda d'homes sobtadament preocupats per les nostres llibertats. Els hi vam respondre amb el vídeo titulat "lliures per a ser putes".

I a l'altre "argument" més repetit, que la prostitució "és un treball com qualsevol altre", vam respondre amb tres vídeos titulats amb aquest mateix nom. Volíem anar al fons de la qüestió. Si de veritat és una feina com qualsevol altre això vol dir que es podria comprar a la teva filla quan volguessin, que es farien plans d'estudi i que s'oferirien com a oferta a l'INEM, i ja sabem el que passa si no acceptes aquestes ofertes, que et treuen les prestacions. Si parlem d'un treball com un altre qualsevol "i de legalitzar la prostitució", parlem de tot això.

LiC.- Esteu contentes amb l'impacte i les reaccions a "Hola Putero"?

Towanda.- Pensem que hi ha hagut la millor de les reaccions possibles, i és que aquesta hagi estat tan forta. Això vol dir que el que diem està movent consciències. Està sortint a la llum tota la merda que hi ha al món de la prostitució i els grans interessos creats al voltant del mateix. Sent més concretes, han sortit públicament hordes de puters furiosos que ens volen matar (rialles) i, d'altra banda, vídeos i declaracions de prostitutes suposadament "lliures i contentes" que també estan en contra de la campanya. Això és una cosa que ens sembla bastant al·lucinant perquè nosaltres no parlem d'elles en la campanya, parlem dels homes consumidors de prostitució. És súper difícil parlar dels puters i dels privilegis masculins, s'evita per tots els mitjans perquè hi ha molts interessos en joc.

Però bé, més enllà dels atacs que hem rebut estem molt contentes amb la reacció, perquè més enllà de la viralització del vídeo, hem tornat a posar la prostitució i l'explotació sexual de la dona en el debat actual.

Lliures i Combatives

Feminisme revolucionari i anticapitalista

Donació: 0,50 €
Ajut: 1€

Sindicat d'Estudiants
ESQUERRA REVOLUCIONÀRIA

lliuresicombatives · @LliuresiCombat · Lliures i Combatives
933 248 325 · barcelona@sindicatdestudiants.net